

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010237
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415010237.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jána Bobora, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. júla 2016, v trestnej veci obžalovaného Y. W., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 2T/86/2015 zo dňa 09.03.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/86/2015 zo dňa 09.03.2016 bol obžalovaný Y. W. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoje dcéry mal. P. W., nar. XX.XX.XXXX a mal. X. W., nar. XX.XX.XXXX, pričom táto povinnosť mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 8P 273/09 zo dňa 16.12.2009, právoplatným dňa 13.01.2010, ktorým bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima, na nezaopatrené neploleté dieťa, na každé dieťa zvlášť, vždy do 25 - teho dňa v mesiaci, vopred k rukám matky P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. U. č. XXX, avšak obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiava neplnil, čím mu za obdobie od mája 2012 až do súčasnej doby 09.03.2016 vznikol dlh na výživnom vo výške 2.283,97 Eur a uvedeného konania sa dopustil, hoci bol Okresným súdom Martin sp. zn. 13 Pp 15/2011 dňa 09.03.2011 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený aj pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. a), b) Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 212/2007.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní, kde súd vyhlásil takýto odsudzujúci rozsudok, nebol prítomný a po tom, čo mu bol predmetný rozsudok doručený, písomne voči nemu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že vzhľadom na omeškané faktúry výživné nemal z čoho uhradiť a preto uviedol, že sa odvolal, pretože do pojednávania na krajskom odvolacom súde dlžné výživné v celom rozsahu zaplatí.

Na podklade takto podaného odvolania určil Krajský súd v Banskej Bystrici termín verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného na deň 23. júna 2016 a to v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por., pričom súd mu s termínom verejného zasadnutia zaslal aj oznámenie, že pokiaľ uhradí vzniknutý dlh na výživnom do verejného zasadnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, zanikne mu trestnosť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 Tr. zák.

Na tento termín verejného zasadnutia sa však obžalovaný nedostavil, len deň pred vykonaním verejného zasadnutia telefonicky oznámil, že je práceneschopný, že sa nemôže dostaviť na verejné zasadnutie a žiada ospravedlniť jeho neúčast' a odročit' termín na neskorší čas. Z tohto dôvodu preto krajský súd verejné zasadnutie dňa 23. júna 2016 odročil, a to na nový termín na 7. júla 2016.

Aj na toto verejné zasadnutie obžalovaný prevzal predvolanie riadne a včas, a to dňa 30.06.2016, avšak na verejné zasadnutie sa nedostavil a ani žiadnym spôsobom svoju neúčast' neospravedlnil. Na návrh prokurátora potom krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, keďže boli splnené podmienky pre riadne vykonanie tohto verejného zasadnutia.

Krajský prokurátor na tomto verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného, keďže do dňa vykonania verejného zasadnutia žiadnym spôsobom nepreukázal, že by uhradil zameškané výživné.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Y. W. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali. Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a je nimi podľa názoru krajského súdu jednoznačne nepochybne preukázané, že obžalovaný Y. W. sa dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Za týchto okolností potom správne postupoval okresný súd, ak obžalovanému uložil za takto dokázanú vinu aj nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže je zrejmé, že predchádzajúce odsúdenia obžalovaného nevedli k jeho náprave.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto dôvodoch pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd musí konštatovať len toľko, že tento napriek tomu, že v písomnom odvolaní prisľúbil uhradiť dlžnú sumu zameškaného výživného v celom rozsahu tak neurobil, nepredložil súdu žiadny dôkaz o tom, že by peniaze, ktoré dlžil na výživnom, zaslal maloletých deťom resp. k rukám matky, tým de facto potvrdil skutočnosti uvedené v napadnutom rozsudku, krajský súd preto nemohol postupovať inak, ako odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por., keďže tento nespochybnil skutočnosť, že má zameškané výživné, len sa domáhal toho, aby mohol do termínu verejného zasadnutia takto zameškané výživné uhradiť.

Keďže tak neurobil a ani súdu nepreukázal žiadnu skutočnosť, ktorá by o tom svedčila, musel potom odvolací súd rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.